

1969-01-01

ปราชญ์คอมมิวนิสต์

เซอร์จิโอ เบร์ต ทอมสัน

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

ทอมสัน, เซอร์จิโอ เบร์ต (1969) "ปราชญ์คอมมิวนิสต์," *Journal of Social Sciences*: Vol. 6: Iss. 3, Article 15.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol6/iss3/15>

This Book Review is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

Chulalongkorn Journal Online

Office of Academic Resources

Chulalongkorn University

Article Information:

To cite this document: เซอร์โรเบิร์ต ทอมสัน. (1969). ปราบบกฏคอมมิวนิสต์.
Faculty of Political Science (JSS), 6(3), 165-169.

Date received:

Date revised:

Date accepted:

License and Terms:

This is an Open Access article under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>). Please note that the reuse, redistribution and reproduction in particular requires that the authors and source are credited.

หนังสือ

ปราบกบฏคอมมิวนิสต์ โดย เซอร์โรเบิร์ต
ทอมสัน แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย
โดยองค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่ง
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (สปอ.) (กรุงเทพฯ:
สปอ. ๒๕๑๒) ราคา: ไร้เปล่า

ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อหนังสือเล่มเดียวกัน
นี้ในฉบับภาษาอังกฤษออกพิมพ์ขายเผยแพร่
เป็นครั้งแรกในประเทศอังกฤษและในยุโรป
เมื่อ ๓ ปีล่วงมาแล้ว ไม่เพียงแต่จะได้รับการ
ต้อนรับเป็นอย่างดีในหมู่นักสังเกตเหตุ-
การณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศจีน และครูอาจารย์
ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ก็ขายออกเป็น
หน้าเท่ทำในหมู่ ประชาชนผู้ มีความ อยากรู้
อยากเห็นด้วย

เซอร์โรเบิร์ตทอมสัน ผู้ประพันธ์หนังสือ
นี้เป็นเพียงข้าราชการผู้ถูกปลดเกษียณอายุ
ผู้หนึ่งไม่มีความสำคัญในสายตาของประชาชน
ทั่วๆ ไปมากนัก ได้กลับกลายเป็นการวิพากษ์
โทรทัศน์ในชั่วพริบตา หลังจากหนังสือ

ของท่านได้ถูก ตีพิมพ์ออกสู่สายตาผู้อ่านข้าง
ต้น หลังจากนั้น ท่านเซอร์ก็ถูกเชิญให้ไปพูด
ในรายการวิเคราะห์ข่าวของสถานีวิทยุโทร -
ทัศน์ของบีบีซี และซีบีเอส ต่อมาก็ได้รับเชิญ
ให้ไปพูดในสหรัฐอเมริกา นอกจากนั้นก็ยัง
ได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาพิเศษของรัฐบาล
สหรัฐในเรื่องการต่อต้านเวียดนามด้วย ถ้าจำ
ไม่ผิดก่อนที่จะท่านเซอร์จะมีชื่อเสียงเห็นจะมี
คนอังกฤษอยู่อีกคนเดียวที่ได้รับความเชื่อถือ
ถึงขนาดนี้ ท่านผู้นี้มีชื่อว่าฉันนี้มีอาชีพเป็น
ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยลอนดอน ว่ากัน
ว่าท่านศาสตราจารย์ฉันนี้มีตัวเครื่องบินแบบ
พิเศษคือแบบไปเข้าเย็นกลับระหว่างกรุงลอน
ดอนกับวอชิงตันได้ตลอดปี ท่านผู้นี้พูด
ภาษาญวนได้อย่างคล่องแคล่ว เพราะเคย
อาศัยอยู่ในแถบชานอัยเวียคนามเหนือหลาย
ปี แต่ดูเหมือนว่ายังไม่เคยเขียนตำราการต่อ
สู้ทางยุทธศาสตร์ กับขบวนการทางการเมือง
ตามแนวความคิดของประธานเหมา ถึงกระนั้น
ก็ตาม รัฐบาลสหรัฐในระหว่างนั้นก็จะว่า

ใครก็ได้หากรู้ว่าผู้นั้นมีความรอบรู้เรื่องเมืองเวียกนามก็

ที่อารัมภบทถึงความเป็นมาของหนังสือเล่มนี้เมื่อยังเป็นฉบับภาษาอังกฤษมาเสียก็ยาวก็เพราะความสำคัญอยู่ที่ว่า ในระหว่างปี ๒๕๐๖-๒๕๐๘ นั้น สถานการณ์ในเวียกนาม ของฝ่าย พันธมิตรกู ะต้า ะสาย เต็มที่ และเป็นที่ยอมรับกันว่า ทางฝ่ายเวียกกงโดยการยึดพื้นที่ได้มากกว่าทางรัฐบาลและพันธมิตรในที่สุดจะกดดันให้ทางสหรัฐต้องพ่ายแพ้ในการรบ ข้อวิพากษ์วิจารณ์นั้นก็คือสหรัฐไม่ใช่ยุทธวิธีการรบต่อต้านที่ถูกต้อง คงพยายามรบในแบบสมรภูมิเกาหลี กล่าวคือมุ่งหนักไปในทางการรบแบบเป็นกลุ่มเป็นก้อน และการบุกทะลวงแบบใช้ทั้งรถเกราะและปืนใหญ่ทำการรบนำหน้าเสมอ แต่ผลของการรบในแบบนี้ก็คือ มักจะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรู้ตัวก่อนหรือทำให้ประชาชนซึ่งไม่เข้าใจใครออกใครต้องได้รับบาดเจ็บกันก็มาก เป็นผลเสียหายอีกต่อหนึ่ง ทางสหรัฐและทางยุโรปต่าง วิพากษ์ วิจารณ์ การเข้า ร่วมรบของ ทางการสหรัฐกันอย่างรุนแรง บ้างก็เพียงแต่ไม่เห็นด้วยกับยุทธวิธีการรบของกองทหารสหรัฐ แต่เห็นด้วยในคำมั่นพื้นฐานว่า สหรัฐควรเข้า

ช่วยเหลือรัฐบาลเวียกนามได้

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มแรกที่นอกจากจะวิจารณ์การปฏิบัติการที่ผิด ๆ ของรัฐบาลในการต่อต้านกลุ่มกองโจรยังเสนอแผนการที่จะต่อต้านการรบโดยวิธีที่แยบยลที่สุด ข้อเสนอต่าง ๆ นั้นผู้เขียนได้รับมาจากประสบการณ์ของตนจากการต่อสู้กับขบวนการล้มรัฐบาลของจีนเปงในมลายูเมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อนโน้น

หนังสือในฉบับภาษาไทยแบ่งเป็น ๑๔ บท แต่พอจะแยกออกเป็นบทว่าด้วย

๑. สถานการณ์ทางการเมืองของประเทศเวียกนาม และมลายู คล้ายคลึง กัน และ ที่ ไม่เหมือนกันหลังสงครามโลกครั้งที่สอง การก่อตัวของ พรรค คอมมิวนิสต์ ทั้งสอง แห่ง และความสำเร็จของฝ่ายปราบปรามของมลายูและความล้มเหลวของกองทัพอากาศโพ้นทะเลของฝรั่งเศสในเวียกนาม

บทที่ ๒ และ ๓ ผู้เขียน เขียนถึงกลเม็ดการระดมกำลังทางกำลังรบและกำลังทางการเมืองและการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ในระดับเริ่มต้นของการรวบรวมกำลัง ซึ่งคอมมิวนิสต์ในระดับแรกนี้จะพยายามทำโดยระมัดระวังที่สุด เพื่อว่าฝ่ายรัฐบาลจะไม่

สามารถทำลาย โครงสร้างของถนนได้ใน ขณะที่การจักระบบ และปูพื้นฐาน ยังอยู่ในระดับเริ่มแรก การโฆษณาชวนเชื่อก็พยายามใช้ความบกพร่องต่าง ๆ ในการปกกรองและความไม่พอใจของประชาชนเป็นเครื่องมือยุยงเหย้าบ่อนทำลายโดยเฉพาะตามชนบทในที่ซึ่งมีเจ้าหน้าที่เก็บภาษีและเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้แทนคนสำคัญของรัฐบาลกลาง คอมมิวนิสต์กล่าวหาอย่างน่าเชื่อถือถึงเรื่องการกินการโกงของเจ้าหน้าที่เหล่านี้ (ดูหน้า ๑๑) นอกจากนั้นแล้ว ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้บทเรียนว่า การทำทารุณโหดร้ายโดยไม่เลือกหน้านั้นเป็นผลร้ายให้กับตน ดังนั้นในระยะดังกล่าว ฝ่าย คอมมิวนิสต์ จึงพยายาม ฆ่าหรือ ทำร้าย บุคคลบางคนเท่านั้น และพยายามใช้เงินซื้อของที่ฝ่ายตนต้องการจากประชาชนและเมื่อการเริ่มตั้งขบวนการการเมืองซึ่งรวมงานกับขบวนการทางทหารเสร็จแล้ว การปฏิบัติการโค่นรัฐบาลก็จะเริ่มขึ้นอย่างจริงจัง (ดู The Vietcong, Douglas Pike ซึ่งเขียนทั้งบรรยายและวิจัยโครงสร้างของขบวนการการเมืองไว้ละเอียดมาก) ผู้เขียนกล่าวเป็นเชิงเตือนรัฐบาลซึ่งถูกโจมตีว่า ในระยะแรกนี้รัฐบาลไม่ควรจะตระหนกตกใจในปริมาณของกองโจรซึ่ง

เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขออย่างเดียวในการปฏิบัติการอย่าได้เที่ยวแจกอาวุธ ให้ชาวบ้านมากมายเป็นอันขาด เพราะอาวุธเหล่านี้จะตกไปอยู่ในมือ ของฝ่ายตรงกันข้ามเสียส่วนมาก ตามที่มีผู้เคยเขียนว่า การที่ทางรัฐบาลจะเอาชนะฝ่ายตรงกันข้ามได้ก็ต่อเมื่อมีกำลังรบอย่างน้อย ๑๐ ต่อ ๑ นั้น เป็นความคิดที่ไร้เหตุผล กล่าวคืออัตราส่วนของกำลังรบนั้นเป็นเพียงแต่เข็มทิศที่ชี้ว่าการรบกำลังเข้าข้างใครเท่านั้น หากอัตราส่วนสูงทางฝ่ายรัฐบาลก็แสดงว่าฝ่ายตรงกันข้ามกำลังทรุด แต่หากอัตราส่วนลดแสดงว่าการดำเนินงานของรัฐบาลใน ด้านยุทธการโดยทั่วไป มีความผิดพลาดในทางใดด้านหนึ่งจะต้องรีบแก้ไข หากใช้ว่าจะต้องเพิ่มกำลังรบไม่ เหตุผลข้อนี้ของผู้เขียนดูสมจริงเป็นอย่างยิ่งและควรที่จะตระหนักกันไว้ให้ดี

จากบทที่ ๔ ถึงบทสุดท้าย ผู้เขียนเสนอ นโยบายยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการต่อต้านอย่างละเอียดมาก ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า เมื่อสงครามกองโจรเกิดขึ้นจากความไม่พึงพอใจของบุคคลกลุ่มหนึ่งและจุดมุ่งหมายเป็นจุดมุ่งหมายทางการเมือง ถึงแม้ว่าจะมีการพุ่งรบกันก็ตามรัฐบาลควรจะมุ่งหนักไปในการจะเอา

ชนะฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองมากกว่าการเข้าโจมตีเพื่อหวังชัยชนะทางการเมือง กล่าวคือหาทางแก้ไขข้อบกพร่องของตนโดยอาศัยนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคม ส่วนทางบ้านกมลยุทธนั้นก็ควรจะยึดหลักความยุติธรรมเป็นที่ตั้งโดยไม่พยายามตั้งศาลเตี้ยเมื่อจับผู้สงสัยว่าเป็นฝ่ายตรงข้ามข้าม กล่าวคือ รัฐบาลก็ต้องเคารพกฎหมายของประเทศโดยเคร่งครัดเพื่อแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลยึดมั่นอยู่กับความเป็นธรรมอย่างแท้จริง นอกจากนี้แล้วการโฆษณาชวนเชื่อก็ควรจะทำในสิ่งที่เชื่อได้ไม่ใช่โฆษณาโดยใช้วิธีเกี่ยวกับฝ่ายตรงข้ามและโฆษณาในสิ่งที่แม้แต่ตนเองก็ไม่เชื่อ

ในด้านการปฏิบัติการในสนามนั้นสิ่งที่ควรระวังหลีกเลี่ยงก็คือไม่ทำการแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันในระหว่างกรมกองของรัฐบาลเอง หน่วยงานของรัฐบาลจะต้องประสานงานกันให้ได้ไม่มีการทำงานซ้อนกัน ในทางปฏิบัติการรวมสงครามนั้นนอกจากการค้นหากำลังรบของฝ่ายตรงข้ามแล้ว ควรหาทางทำลายกำลังของฝ่ายตรงข้ามข้าม ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างขบวนการรบและขบวนการเมือง ตลอดจน ระหว่างชุมชนชนกับฝ่ายตรงข้าม นั้นรัฐบาลจะต้องมีหน่วยกรองข่าวที่มีสมรรถ

ภาพเพื่อค้นข่าวหรือเมื่อมีเชลยฝ่ายตรงข้ามมาเข้าฝ่ายตน จะต้องกรองข่าวและความลับจากเชลยได้ จากหลักฐานของหน่วยงานเหล่านี้จะทำให้รัฐบาลสามารถเข้าทำการจับผู้ต้องสงสัยในขบวนการเมืองได้ รัฐบาลจะต้องพยายามรักษาน้ำใจของประชาชนในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ๆ ทั้งนี้รากฐานของความปลอดภัยของรัฐบาลนั้น อยู่กับชุมชนเหล่านี้ การแผ่ความคุ้มครองออกไปนอกใจกลางเมือง ควรทำในรูปค่อยทำค่อยไป คือจากชนเมืองขยายออกไปเรื่อย ๆ ด้วยยุทธศาสตร์ระดับหมู่บ้าน (Strategic Hamlet) ที่รัฐบาลสามารถให้ความคุ้มครองได้

สรุปแล้วผู้เขียนให้ความเห็นว่า วิธีเหล่านี้เป็นการตัดไฟแต่ต้นลมมิให้ลุกลามต่อไป ฝ่ายรัฐบาลจะต้องมีความอดทนและมีกำลังคนที่จะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติอย่างแท้จริง การมีอาวุธที่ราคาแพงและประสิทธิภาพสูงช่วยได้ไม่มากนักสำหรับสงครามแบบกองโจรดังกล่าวนี้

ข้าพเจ้าเชื่อว่า มีนักยุทธศาสตร์หลายท่าน ไม่เห็นด้วยกับข้อคิดของท่านเซอร์โรเบิร์ตโดยโต้แย้งว่า สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมของแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน ยุทธวิธี

ทางการของแต่ละประเทศต้องแตกต่างกันไปด้วย อย่างไรก็ตาม โดยหลักการแล้วข้อคิดของผู้เขียนใช้ได้สำหรับเมืองไทย ซึ่งสถานการณ์กำลังอยู่ในจุดเริ่มต้นเท่านั้น ส่วนเวียคนามนั้นสถานการณ์ในระยะที่เซอร์โรเบิร์ตได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษานั้น คงจะหายไปเสียแล้วและคำแนะนำของที่ปรึกษาชาวอังกฤษเพียงคนเดียวคงไม่สามารถจะต้านทานคำแนะนำของที่ปรึกษาอเมริกัน และนายพลเจ้าเมืองต่าง ๆ ในเวียคนามได้

พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

ฝ่ายวิชาการ

ธนาคารกรุงไทย จำกัด

งบประมาณแผ่นดิน โดย ไพศาล ชัยมงคล
(กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด นนทชัย
แผนกการพิมพ์ ๒๕๑๒) ๑๘๑ หน้า
ราคา ๑๐ บาท

สิ่งที่ปรากฏในคำนำของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณในหน้าต้นของหนังสือเล่มนี้ว่า “น่าจะถือได้ว่าเป็นหนังสือเล่มแรกของประเทศไทยที่มีเนื้อหาในทางงบประมาณแผ่นดินโดยเฉพาะ” หนังสือ งบประมาณแผ่นดิน

ดิน ของคุณไพศาล ชัยมงคล เห็นจะเป็นหนังสือภาษาไทยเล่มเดียวขณะนี้ที่เกี่ยวกับเรื่องงบประมาณแผ่นดิน และเป็นหนังสือที่กล่าวถึงทั้งหลักการบริหารงบประมาณทั่วไป และการปฏิบัติในประเทศไทย นับเป็นสิ่งที่น่ายินดีอย่างยิ่งที่วงวิชาการเมืองไทยได้มีโอกาสต้อนรับหนังสือวิชาการที่สำคัญอีกเล่มหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเขียนของคุณไพศาล ชัยมงคล ซึ่งมีความรู้เป็นพิเศษในทางนี้โดยเฉพาะ ทั้งทางด้านการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ในสำนักผู้อำนวยการ สำนักงบประมาณ

หนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็น ๑๑ บทด้วยกัน แต่ละบทมีข้อความจบในตัวเอง เนื่องจากผู้ประพันธ์ได้เขียนแต่ละบทขึ้นในรูปของบทความก่อน แล้วจึงมารวมบทความเหล่านี้เป็นเล่ม โดยสรุปแล้วหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงเรื่องใหญ่ ๆ ๓ เรื่องด้วยกัน คือ

๑. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของการงบประมาณ ซึ่งปรากฏในบทที่ ๓ ทฤษฎีการวิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน ผู้เขียนได้ชี้แจงอย่างน่าฟังถึงปัญหาของการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งก็คือ ปัญหาของการเลือก ผู้เขียนได้